

lignende Kursus paa andre Tider af Aaret, vil det ogsaa medføre en forøget Udgift til Betaling af Vikarer paa samme Maade, som andre Lærere, der ere til Kursus, faa Understøttelse til Lønning af Vikarer. Det er til Dansk Sløjdforening, Sløjdbevillingen gives som Mellemed mellem Staten og Skolen. Denne Forenings Virksomhed deler sig derfor paa følgende Maade: For det første hjælper den Skolerne til deres Forsyning med Værktøj. I Øjeblikket er Ordningen saaledes, at Skolerne paa Landet faa dette Undervisningsmateriel, der er temmelig kostbart, leveret gratis til Brug, saaledes at Ejendomsretten vedbliver at være hos Sløjdforeningen, og Kommunerne blot paatage sig at skaffe det fornødne Lokale og indestaa for Værktøjets gode Vedligeholdelse. Dernæst har Foreningen taget sig af Læreruddannelsen. Ogsaa dette stiller Krav til en ikke ganske tom Pengekasse. Der bliver her ikke blot Tale om at ordne Undervisningen og betale den, men ogsaa om at understøtte de Lærere, som under Uddannelsen maa være borte fra deres Hjem. Endelig har Sagen en tredje Side, som med denne Undervisnings voksende Betydning ogsaa vil stige i Omfang. Det er det Tilsyn og den Vejledning, Skolerne kunne gøre Krav paa, naar Undervisningen skal føres igennem paa forsvarlig Maade. Det er ogsaa noget, der vil lægge Beslag, om ikke paa store, saa dog paa stigende Beløb. Jeg mener derfor, at der er al Grund til, naar det i sig selv er saa god en Sag som at ønske Skolegangen suppleret i praktisk Retning, naar Loven giver Adgang dertil, og det ikke kan ske uden Penge, da at ønske Bevillingen forhøjet, i Aar altsaa saaledes, som Ministeriet foreslaar. Om det maaske kunde være en Tanke, der ikke fortjener straks at skrinlægges, at Staten, ligesom det sker ved visse tekniske Skoler, hjælper Skoleine i Landet med Opførelse af Sløjdlokaler, skal jeg henstille. Det er jo muligt, at ogsaa det var en Maade, hvorpaa man kunde støtte denne Sag.

Der er en tredje Sag, jeg et Øjeblik vil dvæle ved: det er ligeledes et Forslag til en forhøjet Bevilling, nemlig til Afholdsbevægelsens Fremme. Det er en Sag, der saa ofte har været omtalt her i Tinget, at jeg ikke behøver at spilde mange Ord paa at paavise dens Betydning, den er anerkendt fra alle Sider. Jeg vil endda gaa saa vidt, at jeg betragter den her brugte Fremgangsmaade som det eneste i Længden virksomme Middel til at trænge Spiritusnydelsen tilbage fra det Herredømme,

den har faaet hos os som i saa mange andre Lande. Jeg tror ikke paa Tvangsforholdsreglers Indflydelse i den Henseende, heller ikke paa Beskatningens; jeg tror, at alt, hvad der paa dette Omraade skal gøres under Lovens Pres, vil paa en eller anden Maade kunne omgaaes, saaledes som det ogsaa viser sig i alle Lande, og vil blive omgaaet, hvis ikke Befolkningen selv nærer en Overbevisning om, at det er rigtigt at sænke Niveauet for Spiritusforbruget. Med andre Ord, jeg tror, at den eneste virkelige, kraftige Maade at modarbejde Vanen og Skik og Brug i disse Forhold, er at gøre hele Sagen til en Oplysningssag, at bibringe Befolkningen Erkendelsen af, hvad det er, man gør, naar man nyder Spiritus, og skildre for den, hvilken Indflydelse de kemiske Stoffer, som Spiritusen indeholder, har paa den menneskelige Organisme. Saaledes vil Sagen arbejde sig frem gennem Folks sunde Sans. Jeg har set udmærkede Eksempler paa, at det er muligt at naa frem ad den Vej, og jeg tror ikke, der er nogen anden. Er man vedblivende af den Tro, at Spiritusforbruget i og for sig er forsvarligt, nytter det ikke, hvad der gøres ved Tvang, man vil da altid finde Midler til at tilfredsstille sin Drift. Derfor anbefaler jeg den lille Forøgelse, der foreslaas paa Finansloven og foreslaas given til en Forening, der indtager det Særstandpunkt, at den af sine Medlemmer kun kræver personligt Afhold og derved giver mange Mennesker Lejlighed til at slutte sig til Afholdsbevægelsen, som ellers være udelukkede derfra, eftersom de fleste andre Afholdsforeninger ikke tillade deres Medlemmer at byde andre Drikkevarer, saa at de udelukke Opvartere og Forhandlere af Spiritus, Detailhandlere f. Eks., og lign., uagtet netop Mennesker, som færdes i saadanne Stillinger, maaske have forøget Opfordring til at skaffe sig den moralske Støtte, som det er at være Medlem af en Forening af denne Art. Jeg anbefaler altsaa denne Bevilling paa det bedste.

Ligesom en æret tidligere Taler skal jeg tilsidst henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at den lille Lov kunde tages op til Gennemsyn, hvormed der for 1½ Aar siden blev bevilget indtil 2 Mill. til Laan ved Opførelsen af gode og sunde Arbejderboliger, for saa vidt Kommuner eller Foreninger tage denne Opgave i deres Haand. De Penge, som den Gang blev bevilgede, ere allerede opbrugte, og det er glædeligt nok, at de ere opbrugte saa hurtigt, meget hurtigere, end man havde